1815. No. 23

LEEUWARDER COURANT.

WOENSDAG den 22 FEBRUARY

PUBLICATIE.

De gedeputeerde Staten van Vriesland, doen te weten:

Dat wij, in ervaring zijnde gekomen, dat het reglement op de botervaten, bij de publicatie van het departementaal bestuur van Vriesland, van den 22 april 1805, gearresteerd, dagelijks overtreden en in vele opzigten als buiten werking beschouwd wordt, zoo wel tot groot nadeel van den boterhandel in het algemeen, als van het bestaan der kuipers in het bijzonder, alles geheel strijdig met de huishoudelijke belangen der ingezetenen, en de handhaving eener goede politie.

En dat wij, willende wegnemen de nadeelige uitwerksels welke daar door, aan een der voornaamste bronnen van bestaan, worden toegebragt, gearresteerd hebben het navolgende

REGLEMENT OP DE BOTERVATEN.

Art. 1. De ton boter zal, als van ouds, boven de zwaarte van het vat, moeten wegen 320 ponden, en alzoo het vierendeel of vandel 80 ponden: het kinnetje 40 ponden, en het half kinnetje 20 ponden.

2. De botervaten, zoo wel ten aanzien der staven als der bodems en deksels, zullen worden gemaakt van droog klaphout, en ook, bij provisie, van Dortsche of Rijnsche duigen, zonder kwade oesten, spint of eenig kwaad, en zulks met uitsluiting van alle andere soorten van hout, bij poene van *vijf-en-twintig guldens*, bij elke overtreding, door de kuipers, te verbeuren, en te bekeeren de eene helft ten voordeele van den aanbrenger, en de andere helft ten behoeve van de algemeene armen, ter plaatse daar het vat is gemaakt.

3. De vaten met de bodems en deksels zullen moeten wegen: een vierendeel ton of vandel, veertien en een half pond, een kinnetje zeven ponden, een half kinnetje drie en een half pond, bij poene van *drie guldens*, te verbeuren en te bekeeren als bij art. 2 is bepaald. Zullende dat gewigt, en niet meer, op de Wage voor houtwerk worden gesteld.

4. De bodems der vierendeels vaten zullen niet zwaarder mogen zijn dan twee ponden, de deksels niet zwaarder dan een en een half pond, de bodems der kinnetjes niet zwaarder dan een en een half pond, en de deksels niet zwaarder dan een pond; alles bij poene van *vijf-en-twintig guldens*, te verbeuren en te converteren als voren.

5. De vierendeels vaten zullen niet hoger mogen zijn dan twintig duimen.

6. De kuipers zullen bij de zamenstelling der staven moeten gebruiken ijzere hoepen of banden, volgens de modellen daarvan bij de plaatselijke besturen berustende. Zij zullen aan de vaten zoo weinig buik geven als mogelijk is. Zij zullen dezelve, gelijk ook de bodems en deksels, van binnen glad en effen schaven. Zij zullen de bodems en deksels uit niet meer dan twee stukken, egaal van dikte, mogen zamenstellen, en de duigen aan het boven en beneden einde van het vat niet afsteken, alles bij poene van *drie guldens*, bij elke overtreding; te verbeuren en te converteren als voren.

7. De kuipers zullen alle de door hun gemaakte vaten op de buitenzijde van een der staven en van de bodems en deksels, duidelijk moeten branden, met een eigen merk.

Dit merk moet, ten aanzien van de bodems en deksels, op de zamenvoeging der twee stukken geplaatst zijn, alles bij poene van *een gulden*, te verbeuren en te converteren als boven.

8. De kuipers zullen genieten voor ieder vat, zijnde een vierendeel ton, *acht-en-twintig stuivers*; voor een kinnetje *zestien stuivers*; en voor een half kinnetje *tien stuivers*; zonder den prijs in het minste te veranderen, te vermeerderen of te verminderen, bij poene van *vijf-en-twintig guldens*, zoo bij den leverancier, als bij dien genen aan wien het vat geleverd wordt, te verbeuren, en te converteren als voren.

9. De kuipers zullen de bij hun, overeenkomstig de opgemelde bepalingen, gemaakte en goed bevondene vaten, doen ijtigen bij den gezworen ijtigmeester, op het bepaalde gewigt en de verdere kwaliteiten.

10. Voor dat de vaten ter ijtiging worden aangeboden, zullen de kuipers gehouden zijn dezelve vol water te gieten, ten einde te onderzoeken of die volkomen digt en zonder lek zijn. Zullende zij voor ieder lek vat, hetwelk ter ijtiging wordt aangeboden, verbeuren *zes stuivers*; ten voordeele van den ijtigmeester.

11. De ijtigmeesters zullen zorgen, dat door hun geene vaten worden geijtigd, dan alleen de zoodanige, welke ten aanzien van de kwaliteit van het hout, het gewigt, de bewerking, de digtheid, en het merk van de kuipers, de hier boven vermelde vereischten bezitten, bij poene van *vijf-en-twintig guldens*, te bekeeren als in art. 2 is bepaald.

12. De ijtigmeesters zullen de vaten, bij welbevinding, op de buitenkant van een der staven en op de naden der zamenvoeging van de bodems en deksels, ijtigen, met het merkteeken en jaargetal, aan hun door het plaatselijk bestuur ter hand gesteld, bij verbeurte van *drie guldens* wegens ieder kwalijk geijkt vat; te converteren als boven.

13. De ijtigmeesters, welke zich, bij herhaling, aan het ijtigen van onvoldoende vaten schuldig maken, zullen, behalve de gestatueerde boeten, van derzelver bedieningen worden ontzet.

14. De ijtigmeesters, welke zich zouden mogen verstouten, om losse staven te ijtigen, of hun merkteeken in handen van kuipers overtegeven, of te doen overgeven, zullen worden gestraft met eene boete van *honderd-en-vijftig guldens*, te converteren als voren, en daar en boven van hunlieder bedieningen worden ontzet.

15. De kuipers, welke alzoo van de merken der ijtigmeesters gebruik maken, zullen telkens verbeuren een boete van *vijf-en-twintig-guldens*; te converteren als voren.

16 De ijtigmeesters zullen geene oude omgewerkte, maar alleen nieuwe vaten, mogen ijtigen, zonder daar bij eenige reeds gebruikte staven, bodems en deksels te admitteren, op de straf bij art. 14 van dit reglement vastgesteld.

17. De ijtigmeester zal voor het ijtigen van ieder botervat, groot of klein, voor zijn salaris, van den kuiper, genieten *vier duiten*.

18. Ten einde de rigtige executie van dit reglement te verzekeren, zal er, in ieder der drie kwartieren: Oostergoo, Westergoo en Zevenwolden, een keurmeester op de botervaten worden aangesteld.

19. De keurmeesters der botervaten, zullen menigvuldige visitatien doen van de kuipers winkels en van de botermarkten, onder derzelver ressort, ten einde te zien en te bevorderen, dat geene gebrekkige botervaten worden verkocht of ter markt gebragt.

Ook zullen zij de plaatselijke besturen assisteren, bij het examen der ijtigmeesters, hetwelk dezelve, voor en aleer in functie te treden, zullen moeten afleggen.

20. De keurmeesters zullen toezien, dat de kuipers, ten allen tijde, eene genoegzame hoeveelheid droog en aan dit reglement voldoend hout, geëvenredigd naar derzelver debiet, voor handen hebben, en hen die hierin nalatig zijn, aan het collegie van Gedeputeerde Staten bekend maken, ten einde zulke maatregelen te kunnen nemen, als meest geschikt zullen geoordeeld worden, om het gebruik van vochtig en ekerig hout, bij de constructie der botervaten, voor te komen.

21. Niemand zal eenige boter, in vaten geslagen, ter Wage mogen presenteren, verkoopen of ter markt brengen, ten zij de vaten bezitten alle de vereischten, in dit reglement voorgeschreven, bij poene van *een gulden*, wegens elke overtreding, ten voordeele der algemeene armen van de marktplaats, door den eigenaar of ter marktbrenger, te verbeuren, en door de plaatselijke besturen, op aanklagte van den keurmeester, bij parate executie, intevorderen. — Zullende nog daar en boven de gebrekkige vaten, door den keurmeester, met een ritsteeken, tot verder gebruik, ongeschikt worden gemaakt.

22. Ter vinding van het traktement en de reiskosten van de keurmeesters, zal, wegens elk vierendeel ton boter, kleinere gedeelten naar advenant, ter wage, boven het gewone wikgeld, worden ingevorderd een halve stuiver. En zullen de plaatselijke besturen, op de perceptie dezer gelden, en derzelver behoorlijke verantwoording aan het collegie van Gedeputeerde Staten, de noodige orders stellen.

23. Alle de bepalingen in dit reglement vervat, zullen zes weken na dato dezer publicatie gehouden worden in volle kracht en werking te zijn, en waartoe de plaatselijke besturen en andere autoriteiten, dien zulks zal mogen aangaan, worden gelast mede te werken, en de behulpzame hand te bieden.

En ten einde deze alomme moge bekend worden, willen wij, dat dezelve op alle plaatsen, daar zulks gebruikelijk is, zal worden afgekondigd en aangeplakt.

Aldus gedaan op het collegie binnen Leeuwarden, den 10den februarij 1815.

De Gedeputeerde Staten voornoemd,
I. ÆBINGA VAN HUMALDA. vt.
Ter ordonnantie van Hun Edele Groot Achtbaarheden,
M. YPEY.

NAPELS, *den 28 Januarij.*

Niets kondigt een op handen zijnde vertrek des Konings of der koninklijke familie uit deze hoofdstad aan. Deze geheele week heeft voorts Z. M. de revuën gehouden over verschillende korpsen. Men begroot thans onze armée op bijna honderd-duizend man, doch men gelooft dat zulks eenigzins overdreven is.

Drie zoogenaamde geestelijken, zich missionarissen noemende, kwamen hier voor 8 dagen aan; zij waren werkelijk voorzien van brieven van voorschrijving van de apostolische kanselarij, waarbij hun vergund werd om door de geheele christenheid kollecten te doen tot onderhoud en herstel hunner orde. Zij vertoonden de teekeningen der aanzienlijkste familien van Europa en van doorluchtige prelaten. Daardoor vonden zij dan ook bij de eerste familien van dit koningrijk reeds ingang. Maar ongelukkig voor hen dat nu juist zulke onaangenaamheden tusschen ons hof en dat van Rome bestaan moesten. De politie kwam op het denkbeeld, dat het geheime agenten van het hof van Rome konden zijn, liet ze dus aanhouden en eenige verhooren ondergaan, en ziet nu ontdekte men, dat het drie struikroovers waren van de bende der vallei van Borreggiana in de Appenijnen, en dat alle hunne papieren valsch waren. Zij zijn dadelijk in handen der justitie overgeleverd.

WEENEN, *den 4 Februarij.*

De alhier den eersten des avonds aangekomene engelsche gezant, hertog *van Wellington*, verscheen reeds in den nacht daaraanvolgenden op de groote redoute, die door meer dan 7000 personen bezocht was, en trok aldaar hoe eenvoudig hij ook gekleed was, aller oogen tot zich. Deze man heeft reeds eenen diepen indruk in Weenen gemaakt; aan zijne aankomst schrijft men het plotslijke stijgen of verbeteren van de koers toe, die men alhier voor den politieken barometer houdt. Deze koers namelijk viel gisteren, wanneer het berigt van zijne aankomst zich algemeen verspreid had, plotselijks van 350 waarop dezelve reeds gekomen was,

(*Het vervolg op de kant dezer bladzijde.*)

tot op 300 af, en staat heden reeds onder 300 namelijk 290—295. Daaruit besluit men nu dat het congres door de aankomst van den hertog een spoedig einde zal hebben, en dat daar door de grenzen van de oostenrijksche monarchie definitief bevestigd zullen worden; deze bevestiging geeft aan het krediet van den staat en deszelfs papier meer vertrouwen en alzoo is plotselijks de aanvraag naar papier levendiger geworden. Schoon anderen deze verbetering niet aan de aankomst van den hertog willen toegeschreven hebben, maar wel, alzoo de wissel eerst den 3den op 336 gevallen is, aan de gevolgen van eene samenkomst van de voornaamste bankiers van deze hoofdstad, ten einde zich tegen de handelwijze van de agioteurs te verzetten. Den 3den heeft de hertog bij de Hooge Souvereinen zijne opwachting gemaakt.

LONDEN, *den 10 Februarij.*

Gister, als den bepaalden dag na het adjournement, kwam het parlement weder bijeen, en wierd dadelijk door den heer *Ponsonbij* de vraag geöpperd, of de regeering de drukkende belasting op de bezittingen (of inkomsten) meend te doen voortduren. De heer *van Sittart*, cancelier van den exchequer, stond op om te antwoorden, maar sprak zoo zacht, dat men het eerste gedeelte zijner redevoering onmogelijk verstaan kon, hij besloot met te zeggen, dat hij den 17den zekere plans van geldmiddelen zou voorslaan, die de kamer dan zou kunnen beoordeelen; hiermede was echter de tegenpartij niet te vrede, maar drong den minister tot eene stellige verklaring, of de gezegde belasting al of niet in stand moest blijven; waarop dezelve dan eindelijk te kennen gaf, dat zulks van de beslissing der kamer wegens zijne voorgeslagene finantiële maatregelen zou afhangen. De heer *Whitbread* merkte dit aan als een middel, om de kamer te dwingen, de op til zijnde voorslagen goed te keuren. Ook generaal *Gascoigne* sprak sterk tegen de belasting, en deed de stem der ingezetenen van Leverpool gelden. Op een nader berigt van den heer *van Sittart*, dat hij op vrijdag den 17den onderscheidene finantiële maatregelen, onder andere ook de beruchte belasting, aan de kamer zou voorleggen, merkte de heer *Whitbread* aan, dat het hem voorkwam, dat door het loffelijke lid zulk een kort op handen zijnde dag niet zou gekozen zijn, zoo hij niet wist, dat Europa zich in een volkomen vreedzamen toestand bevond. Lord *Castlereagh* was nog wel niet terug, maar de heer *Whitbread* hoopte dat de canselier van de schatkamer de zaken toch ook wel zou weten. Konden de ministers met vertrouwen de bevrediging van Europa te gemoet zien? hij begeerde juist geene breede ontwikkeling van de Weener zaken, maar moest de kamer toch doen opmerken, het geen men dagelijks in de nieuwspapieren las. Hij meende die schandelijke praktijken, van menschelijke wezens bij millioenen van Staat tot Staat, van Mogendheid tot Mogendheid te verhandelen. Nu eens kreeg een Souverein eene millioen onderdanen; dan weder vernam men, dat aan een ander een batig slot van 150.000 zielen toekwam, en zoo ging het dagelijks, zonder dat de gevoelens van het volk in eenige de minste aanmerking genomen wierden. Hierop antwoordde de heer *van Sittart* alleenlijk, dat hij lord *Castlereagh* eerstdaags terug verwachtte, die daaromtrent betere ophelderingen kon geven dan hij. Dan de heer *Whitbread* herinnerde hem aan zijn gegeven woord bij de vorige zitting, dat wanneer de ed. lord bij de heropening van het parlement niet mogt tegenwoordig zijn, als dan hij, heer *van Sittart*, of de andere ministers in staat zouden wezen, alle vragen te beantwoorden.

De heer *Ponsonbij* ondersteunde het gezegde van den heer *Whitbread*, en zeide, dat de kamer, zonder te weten of het vaste land waarschijnlijk in rust zou blijven of niet, onmogelijk het te doene voorstel van den minister kan beoordeelen. Er was ook maar één weg, die men thans kon inslaan, de meest mogelijke bezuiniging. Vervolgens vielen er nog eenige discussien over huisselijke zaken, waarbij men echter gedurig op de geldmiddelen terug kwam, en de minister onder anderen zeide, dat hij wel een *gewigtigen*, maar geen

(*Het vervolg op bladzijde twee.*)

nieuwen voorslag deswegens zou doen, waarop de zitting voor dien dag eindigde. Het volk schijnt in het algemeen zeer tegen de bestredene heffing: „Wanneer, zegt een onzer dagbladen, de heer *van Sittart* de belasting op de bezittingen als overwonnen en geslagen moet opgeven, dan zal hij nogtans met de grootste armée aftrekken, die ooit op een slagveld bijeenkwam. Het geheele leger van *inspecteurs*, *collecteurs*, *assesseurs*, *gaarders*, *commisen*, *spionnen* en *verklikkers*, zal hem op zijne vlugt verzellen; maar het is moeijelijk te bedenken waar hij kwartieren voor hen zal vinden. Tot hiertoe hebben zij, gelijk de Fransche troepen, op algemeene kosten geleefd, en naar believen *huisbezoek* gedaan; maar *John Bull* (het Engelsche volk) is eindelijk ontwaakt, en wij voorzien dat hij ontzettend zal brullen, en zijne hoornen opsteken."

Inderdaad wordt, niettegenstaande den vrede, door sommigen onzer nieuwsschrijvers de staat van ons land in geheel geen gunstig daglicht beschouwd. „Onze zwarigheden zijn zeer groot, zegt een derzelven: eene onmetelijke schuld, die, gelijk eene bodemlooze diepte, alle de levenssappen van het land verzwelgt; eene verpletterende belasting, waarvan men bijna geene verademing kan hopen, en die, als eene doodelijke zwaarte, op 's Lands en der burgeren ondernemingen drukt, onzekere betrekkingen buiten 's Lands; 't huis beginselen van gemor, en, ten slotte van alles, een zwak, weifelend, en toch hardnekkig ministerie; — hoe terneerslaande ook deze daadzaken zijn, het is alleen door de wijze, waarop de ziekte behandeld wordt. Verander van geneesheer en voorschrift, en eene schijnbaar verouderde kwaal, die onder de tegenwoordige behandeling onherstelbaar mag voorkomen, zal van lieverleede verdwijnen onder de heelende hand van wijsheid en geestvermogen."

Dit dagblad, hoewel geheel niet tot de tegenpartij behoorende, ziet dus geen heil voor Engeland, dan in de verandering van het ministerie.

Van den 14den.

Gisteren heeft de heer *Whitbread*, in het huis der gemeente, niettegenstaande de ministers verklaard hadden van zich voor de aankomst van lord *Castlereagh*, in geenen deele uit te laten, of omtrent de Weener onderhandelingen, of aangaande den toestand van Europa, in het algemeen, zich niet kunnen onthouden, gelijk hij zeide, van de aandacht der leden van het huis te vestigen op eenige bekende gebeurtenissen, welke het stelsel, door de voornaamste Mogendheden aangenomen, kenmerkten, en waaraan de gevolmagtigden van Z. M. den Koning van Groot-Brittannie of deel hadden, of waarin zij hadden toegestemd. Ten opzigte van Saxen, merkt hij aan, dat het gedrag van Engeland in dezen in allen geval zeer weifelende is geweest, en dat lord *Castlereagh*, voorzeker een papier moet geteekend hebben, ten gevolge waarvan Pruissen in het provisioneel bezit van dit land gekomen en de bekende proclamatie van Vorst *Repnin* afgekondigd is. Hij vroeg of de edele lord instructien van wegen de regeering had gehad, om alzoo te werk te gaan, en zoo ja, of dan de ministers door het algemeen gevoelen van het parlement en de natie, gedrongen waren geworden om hunne instructien te veranderen, en tegen de vereeniging van Saxen met Pruissen te protesteren? „Hoe het ook zijn moge" zeide de spreker vervolgens „of lord *Castlereagh* instructien had of niet, de zaak is zoodanig geloopen, dat Pruissen in het bezit van Saxen gekomen is. Deze gebeurtenis is thans aan geheel Europa en Engeland bekend, en in dit laatstgenoemde land, waar men zoo dikwerf tegen den geest van overheersching van den Franschen Keizer heeft gesproken en gehandeld, zal men het best over de waarde van deze handelwijze kunnen oordeelen."

Ten opzigte van het lot van Genua, was de spreker niet minder scherp, en ook bij deze gelegenheid, liet hij niet na om het stelzel van overheersching (gelijk hij zich uitdrukte) van het Weener congres en de handelwijze van lord *Castlereagh*, te gispen. Hij herinnerde bij de gelegenheid het huis van de proclamatie aan lord *W. Bentinck*, in april 1814 uitgevaardigd, waarin deze onder anderen de Genuezen beloofde, dat hunne vorige constitutie hersteld zoude worden. „De dag" vervolgde hij „van den 5den januarij 1815, was bestemd om de Genuezen die regten en privilegien terug te geven, van welke zij zoo langen tijd beroofd waren geweest, doch weinige dagen te voren, had men door een bijzonderen boodschapper, de vreesselijke en onmenschelijke tijding vernomen, dat zij niet meer onafhankelijk, dat de verklaringen, door de geallieerde Mogendheden te Parys gedaan, zonder kracht en oppervlakkig, en zij lieden de eerste slagtoffers waren, van een stelzel van beroving en vernieling, hetwelk deze Mogendheden schenen in werking gebragt te hebben."

De spreker wenschte ook nog te weten, volgens welke bevelen de generaal *Dalrymple*, de Genuezen had kennis gegeven, dat zijlieden onder den scepter van den Koning van Sardinie kwamen, zonder de minste schijn van reden te geven, waarom men aldus te werk ging, terwijl hij (mr. *Whitbread*), in tegendeel van gevoelen was, dat alle de volkeren der aarde, in een congres vereenigd, echter geenzins het regt hadden, om aldus over den vrijen staat van Genua te beschikken. Hij weidde vervolgens nog breed uit over de uitwerkselen, welke deze gebeurtenis op de Italianen konde hebben. „Geene uitroeping, geene bedreiging, geen blijk van verontwaardiging is hun ontsnapt" zeide hij „integendeel zij vernamen hun noodlot met een diep stilzwijgen, een stilzwijgen, dat voor de zoodanige, welke het karakter der Italianen meenen te kennen, een waarborg is, dat derzelver hoop alleen gevestigd is op eene gelegenheid, om zich te kunnen wreken."

Ook de handelwijze der Oostenrijkers in Italie, werd door den spreker hevig berispt. Ten opzigte van Belgie, vroeg hij eindelijk, of de kosten van het opwerpen der vestingen op de grenzen en der geretrancheerde kampementen, daar tusschen beide door Engeland gedragen zoude worden? In dat geval was het hem liever, om aan deze landen eene vrije constitutie te geven, welke dezelve beter dan alle andere kunstmatige vestingwerken, tegen een inval zouden beschermen; enz. enz. De kanselier van den exchequer heeft echter, gelijk hij te voren gezegd had, op geene dezer vragen geantwoord, doch alleen aangemerkt, dat het hem zeer onvoegelijk en onregtmatig voorkwam, om een afwezigen minister te beschuldigen. De heer *Whitbread* heeft nog willen antwoorden, doch is aan de orde van den dag herinnerd geworden.

VALENCIENNES, *den 10 Februarij.*

Een allertreurigst voorval is nabij deze stad gebeurd. Eene reeds sedert zeer lang bestaande spijker-fabrijk die uit twee verwulfde verdiepingen zamengesteld en te Marli (eene voorstad buiten de Cardonnerpoort) gelegen was, had bij de belegering van Valenciennes zeer veel van het geschut geleden. Het bovenste dak was geheel vernield, en men had, in afwachting der lente, uitgesteld hetzelve weder op te bouwen; alleenlijk had men het bovenst gewelf met aarde gedekt, en dacht niet dat er eenig gevaar was. Twee honderd werklieden waren, den winter over, onder de gewelven blijven arbeiden.

Heden, ten twee uren na den middag, is bijna de helft van het gebouw plotsling ingestort, en meer dan vijftig werklieden, zijn onder het puin begraven. Die uit de bovenste der twee verwulfde verdiepingen, zijn gelukkiglijk voor het grootste gedeelte gered; sommige hunner waren gekwetst; en eenige slechts was dood; doch ongeveer dertig der genen, die beneden werkten, liggen onder de ingestorte gewelven bedolven, van waar men hun gekerm en geschreeuw duidelijk hooren kan. Alle de burgerlijke en krijgs-beambten, houden zich om het zeerst met de zorgen tot wegruiming van het puin en opgraving der ongelukkigen bezig; het is echter nog twijfelachtig of men hen zal kunnen redden. Alle de heelmeesters van Valenciennes zijn toegesneld, om de gekwetsten, die reeds gered zijn, of het nog mogten worden, hunne hulp te bieden. Sommige berigten, beschouwen de snelle dooi, als de naaste oorzaak van dit ongeluk.

PARYS, *den 13 Februarij.*

In de Moniteur van heden leest men het navolgend uit Leipzig, van den 2den dezer gedagteekend artikel: „Wij vernemen zoo van goederhand, dat het pruissisch garnizoen, ons binnen veertien dagen verlaten zal; dat onze Koning in Saxe zal terugkomen, maar dat de Koning van Pruissen de beide Lusacien en het Saxisch gebied aan den regter oever der Elbe behouden zal. Men zegt, dat de Saxische landweer, gelijk ook het overige van den landstorm verzameld zullen worden."

De hertog van Brunswijk gaat zonderling te werk. Onlangs zond hij een aantal beambten, alleen om dat zij geboren Pruissen en dus geene geboren Brunswijkers waren, zonder eenige schavergoeding, eenskaps onbarmhartig heen. Vervolgens heeft hij, in eene vergadering der staten van het hertogdom, eene buitengewone contributie gevraagd, en de staten weigerende daarin te komen; zoo heeft hij een aantal arresteringen bevolen.

Men leest, heden, in de Gazette de Santé, een uittreksel uit eene verhandeling over de vraag, of *een levend lid, geheel van het dierlijk systema afgescheiden zijnde, weder met hetzelve kan vereenigd worden?* zijnde deze verhandeling van den baron *de Percy*, lid van het instituut, enz. De schrijver verhaalt te dien opzigte de volgende daadzaak:

„Een scheeps-timmerman, te Edimburg, aan de werf arbeidende, hakte een' zijner vingeren af, zoo dat het afgehakte stuk op het hout, hetwelk hij bearbeide, nederviel. Deze man werd door een' zijner medegezellen naar den geneesheer *Balfour* gebragt, die laatstgemelden naar de werf terug zond, om den aldaar nog liggenden vinger te halen. Toen die vinger, twintig minuten na het ongeluk, aan den geneesheer gebragt werd, was dezelve koud en bestorven, zijnde volkomen aan een stuk kaarsvet gelijk. Men waschte en warmde den vinger dadelijk in warmen wijn, zette dien op zijne plaats, hechte hem met trekpleisters vast en omwond hem met een behoorlijk verband. Den gekwetsten werd voorgeschreven, dat hij volstrekt geene beweging met de hand maken, noch binnen acht dagen aan het verband raken mogt, ten wareer een stinkende reuk, een teken van het verrotten des vingers, bijkwam.

„Den heer *Balfour* zag den daglooner niet weder dan vier-en-twintig dagen na het ongeluk, en erkende toen met genoegen, dat de vinger volkomen weder aangezet en de wond genezen was.

„Het denkbeeld, om het weder aanhechten van den afgehouwen vinger te beproeven, was bij den heer *Balfour* opgekomen, om dat, zijn eigen zoon, eenige maanden te voren, drie vingers tusschen eene deur had afgekneld, zoo dat het scheen als of zij met een mes waren afgesneden, en dat ieder vinger nog slechts aan een klein velletrje was blijven hangen. Middelerwijl waren zij, binnen weinige dagen, weder aan elkander gegroeid, tot groot genoegen van den vader en van nog een anderen geneesheer, denzelfden, die het proces-verbaal van de genezing des timmermans geteekend heeft, en die de onwillekeurige oorzaak van het ongeluk, het kind overgekomen, geweest was.

'sGRAVENHAGE, *den 18 Februarij.*

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Prinse van Oranje-Nassau, Souverein Vorst der Vereenigde-Nederlanden, enz., enz., enz.

Disponerende op de door onderscheidene Ambachtsheeren gedane reclame, om het heerlijk regt van de jagt in het vervolg wederom als voorheen te mogen uitoefenen op zoodanige gronden, welke daaraan onderworpen waren; en willende, naar aanleiding van art. 3 van ons besluit van den 26sten maart 1814, no. 20, (*zie Staatsblad, d'Ao.* 1814, *no.* 46) (1), finaal statueren, omtrent de uitoefening van dat regt, waarop, bij ons besluit van den 21sten september daaraanvolgende, no. 25, (*zie Staatsblad, d'Ao.* 1814, *no.* 101) (2) eene provisioneele bepaling was gemaakt;

Gezien het rapport van onzen Secretaris van Staat voor de Binnenlandsche Zaken, mitsgaders van den Eersten President van het Hoog Geregtshof der Vereenigde-Nederlanden;

Den Raad van State gehoord,

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Aan de eigenaars van heerlijke regten, ridderhofsteden en havezaten, welke bevorens het regt van de jagt binnen zeker distrikt, ook op gronden aan particulieren toebehoorende, wettig hebben gehad, en daarvan, tot in den jare 1794, of later, in de wettige possessie zijn geweest, en aan alle andere zoodanige voormalige bezitters, welke dit regt afzonderlijk *titulo oneroso* mogten hebben verkregen, wordt datzelfde regt weder toegestaan.

2. Zij zullen echter dat regt niet vermogen uit te oefenen, ten zij in allen opzigte voldoende en zich onderwerpende aan alle de bepalingen, bij de wetten en reglementen op het stuk der jagt vastgesteld, of nader

(*Het vervolg op de kant dezer bladzijde.*)

(1) Zie Leeuwarder Courant van den 18den april 1814, no. 59.

(2) Zie Leeuwarder Courant van den 30sten september 1814, no. 130, het Bijvoegsel.

vast te stellen; specialijk ook met betrekking tot het doen afpalen en registreren hunner heerlijke of eigendommelijke jagt.

3. Het zal hun vrijstaan en geoorloofd zijn, om hun voorz. regt, op dienzelfden voet, aan anderen af te staan of te verhuren, mits ook deze tot de jagt zijn gekwalificeerd.

4. Voor zoo verre zij echter niet mogten goedvinden hunne jagt te doen afpalen en registreren, zal het aan de eigenaars der met dat regt bezwaarde gronden vrijstaan, aldaar, zoo lang die afpaling en registratie niet zal zijn geschied, het regt van de jagt uit te oefenen, mits ook deze tot de jagt zijn gekwalificeerd en aan alle de bepalingen, bij de wetten en reglementen op dat stuk vastgesteld, of nader vast te stellen, zullen hebben voldaan.

5. De geregtigden, bij art. 1 vermeld, zoo wel als alle andere personen, zullen zich onthouden van in de moeruinen te jagen, buiten schriftelijke toestemming der grondeigenaars, gelijk mede in lusthoven en bosschen, waarin geschoffelde lanen zijn, of die met staketsels, rasters of sloten omgeven en daardoor kennelijk van opene velden of bosschen onderscheiden zijn, alles op de boete en pene, bij art. 7 en 14 der wet van den 11 julij 1814, no. 29, (*zie Staatsblad d'Ao.* 1814, *no.* 79) (3), vastgesteld.

6. Insgelijks wordt op gelijke pene aan allen en een iegelijk, hetzij hij de jagt uitoefent uit krachte van eenig heerlijk regt, dan wel bij speciale vergunning, wel expresselijk verboden, om, binnen den afstand van *twintig* roeden van woonhuizen, met schietgeweer te jagen, zonder daartoe van de bewoners dier huizen te hebben bekomen uitdrukkelijke schriftelijke permissie.

7. Het zal den eigenaar en bruikers van particuliere gronden, aan het heerlijk regt der jagt onderworpen, te allen tijde vrijstaan, om, wanneer van dat regt door den heer geen gebruik wordt gemaakt, ofschoon ook door denzelven de afpaling en registratie is gedaan, en door het wild aan de landerijen of veldvruchten schade wordt toegebragt, dat wild zelve te dooden, mits zij echter alvorens, bij behoorlijke insinuatie, den heer of die zijnentwege het regt van de jagt uitoefent, zullen hebben aangemaand, om hunnen grond van het wild te doen zuiveren. Deze insinuatie zal geschieden bij akte *in forma*, door eene der opzieners in het jagt-districkt, waaronder de grond behoort; en zal kopij dier insinuatie door den opziener worden gelaten aan den heer, of die denzelven in voege voorschreven vervangt, en het origineel aan den eigenaar van den grond worden ter hand gesteld, welke, indien aan den inhoud, binnen den tijd van acht dagen, door den heer niet is voldaan, het voorschreven origineel der akte ter visering aan den houtvester van het jagt-districkt zal aanbieden.

Deze, oordeelende, dat door den eigenaar of uitoefenaar van het regt der jagt niet aan zijne verpligting is voldaan, zal het verlangde visa daarop stellen, waarna de eigenaar van den grond tot het vangen of dooden van het wild zelve, of door iemand zijnentwege zal mogen overgaan, gedurende den tijd, die door den houtvester bij het viseren der akte daarop zal worden uitgedrukt, mits dien van acht dagen niet te boven gaande: na afloop van welken termijn de gezegde akte van geene de minste kracht of waarde zijn zal.

8. Alle verschillen, welke, over het regt van eigendom van jagt of over het heerlijk regt der jagt zelven tusschen de heeren en eigenaars ter eenre, en de grondeigenaars ter andere zijde, zouden mogen ontstaan, zullen als gewone objecten van regten, voor den ordinaris regter worden gebragt en door denzelven beslist.

9. Wij reserveren aan ons ten aanzien de jagt door de baarheid van het heerlijk regt van de afkoop der particuliere eigenaars der gronden, waarover hetzelve loopt, zoodanige bepalingen, hetzij door uitkeering eener zekere som in éens of jaarlijks, aan de eigenaars der jagt, hetzij op eene andere wijze, vast te stellen,

(*Het vervolg op bladzijde drie.*)

(3) Zie Leeuwarder Courant van den 29sten julij 1814, no. 103, het Bijvoegsel.

zij wij in der tijd mogten geraden oordeelen.

Lastende en bevelende wij, dat deze in het Staatsblad zal worden geïnsereerd, en dat onze ministeriële departementen en andere autoriteiten, justitiëren en officieren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven in 's Gravenhage, den 8sten februarij des jaars 1815, en van onze regering het tweede.

(*geteekend*,) WILLEM.

Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,

(*geteekend*,) A. R. FALCK.

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Prinse van Oranje-Nassau, Souverein Vorst der Vereenigde-Nederlanden, enz., enz., enz.

Aan alle degenen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat, naar aanleiding van art. 5 der wet van den 2den december ll. (*zie* Staatsblad *d'Ao.* 1814, *no.* 110), (1) de belasting, bekend onder den naam van dienstbodengeld, niet meer op den tegenwoordigen voet, maar volgens eene nader vast te stellene ordonnantie moet worden geheven:

Zoo is het, dat wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal dezer landen, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. *Natuur en begrooting dezer belasting.*

§ 1. In den jare 1815, en vervolgens, zoo lang de belasting op de Dienstboden binnen de Vereenigde-Nederlanden bestaat, zal dezelve worden geheven op de wijze, bij deze wet bepaald.

§ 2. Het navolgende trapswijze opklimmend tarief, toegepast op de personen, welke iedere ingezeten in zijnen dienst houdt, zal tot regeling der hoofdsom strekken, welke dusdanige ingezeten zal gehouden zijn in deze belasting te voldoen.

a. Voor dienstboden, omschreven in het navolgend artikel 3 van deze wet, zal ten name van den belastingschuldigen op den legger gebragt worden, als volgt:

Voor 1 dienstbode	*f*	4 - 10 - 0
—— 2 dienstboden	-	13 - 10 - 0
—— 3		27 - 0 - 0
—— 4		45 - 0 - 0
—— 5		67 - 10 - 0
—— 6		90 - 0 - 0
—— 7		117 - 0 - 0
—— 8		144 - 0 - 0
—— 9		189 - 0 - 0
—— 10		225 - 0 - 0
Voor iedere dienstbode daarenboven	*f*	45 - 0 - 0
Voor elken mannelijken dienstbode, behalve den aanslag, als boven		27 - 0 - 0

b. Voor werkboden en tuinlieden, omschreven in artikel 4, 5 en 6 van deze wet, zal, ten fine als boven, worden gebragt, als volgt:

Voor inwonende werkboden van de eerste klasse, voor ieder	*f*	2 - 15 - 0
Voor inwonende werkboden van de tweede klasse, voor ieder	-	7 - 5 - 0
Voor tuinlieden en hunne knechts, geen huiswerk doende, voor ieder derzelve		13 - 10 - 0
ten ware dusdanige tuinman of knecht buiten de plaats, hofstede of tuin, en in geene woningen of huizen van den eigenaar of huurder van de hofstede, buitenplaats of tuin, welke hij bearbeidt, wonende is, en voor zich zelven voor vijf guldens of meer in het deuren- en venstergeld en personeel en mobilair is aangeslagen, in welk geval voor zoodanigen tuinman of knecht ten meergemelden einde, zal worden gerekend		4 - 10 - 0

Art. 2. *Gaarderloonen.*

Boven de hoofdsom, in het vorig artikel vermeld, zal worden geheven het gewoon gaarderloon der ontvangers en hetgeen verder, bij artikel 24 dezer ordonnantie, voor het rondbrengen der aanslags-billetten en wat dies meer is, wordt bepaald.

Art. 3. *Wie dienstboden zijn.*

§ 1. Voor dienstboden worden gehouden zulke lieden, welke bij eenig bepaald persoon, personen of huisgezin, tot deszelfs of derzelver trein of staat behooren, of, tot het waarnemen van huiselijke zaken, in gestadigen dienst gebruikt worden, zonder onderscheid of deze dienstboden in- of uitwonen en in of uit het huis van kost en drank in natura voorzien worden, dan wel of hun het kostgeld afzonderlijk wordt betaald en vergoed, en zonder dat eenige bijzondere bepalingen, hoegenaamd, tot uitzondering, in aanmerking zullen komen.

§ 2. Gevolgelijk zal het bij art. 1 vastgesteld tarief worden toegepast op de navolgende personen, als: op loontrekkende jufvrouwen van gezelschap, bestierderessen van de huishouding, gouvernantes ter opvoeding van kinderen, inwonende minnen, kameniers, huishoudsters, linnen- en zilver-bewaarders, verders allerlei meiden, mitsgaders secretarissen, inwonende boekhouders of zoogenaamde rentmeesters, inwonende leer- of zedenmeesters, hofmeesters, koks, in- of uitwonende kamerdienaars, jagers, loopers, lijf-, huis of rijknechts, mitsgaders zoogenaamde *jockeys*, onverschillig hunne jaren, en of dezelve tot stal- of huiselijk werk gebruikt worden; voorts koetsiers, palfreniers, voorrijders of stalknechts, alsmede alle zoodanige bedienden van stalmeesters, welke bepaalde personen of huisgezinnen als koetsiers bedienen, of welke andere benamingen ook aan de boven bedoelde personen mogen of kunnen gegeven worden.

§ 3. Insgelijks zullen de bepalingen, bij § 2 van dit artikel vastgesteld, van applicatie worden gemaakt op alle meiden voor huis- of keukenwerk bestemd; mitsgaders op alle naaisters, die vier dagen of meer in de week, bij een' en denzelfden persoon, personen of huisgezin in dienst zijn, alsmede op zoodanige personen welke, zoo wel gedurende den zomer als in den winter, tot bewaring van hun 's meesters huis, hetzij binnen of buiten de stad gelegen, dienstbaar zijn, verders op de dienstboden, welke, ofschoon in godshuizen en pieuse gestichten dienende, aldaar verbonden zijn aan den afzonderlijken of huishoudelijken dienst der suppoosten en verdere ambtenaren van dusdanige gestichten. En eindelijk;

(1) Zie *Leeuwarder-Courant*, van den 20den december 1814, no. 161, het Bijvoegsel.

§ 4. Op de zoogenaamde oppassers, welke als lijfknechts zullen worden aangemerkt, ten zij degenen, welke zich van zoodanige oppassers bedienen, ten genoege van den controlleur der directe belastingen, onder wiens district van contrôle de belastingschuldige gedomicilieerd is, bewijzen, dat de door hen geëmploijeerde oppasser of oppassers in de personele- en mobilaire belasting is of zijn aangeslagen, en ook bij eenigen anderen persoon, personen of huisgezin, op geijken voet, zevens dienstbaar zijn.

De zoodanige oppasser of oppassers, voor welke de hier vereischte bewijzen worden geproduceerd, zullen wel ten aanzien van den impost onder het getal dienstboden van den belastingschuldigen worden begrepen, en zal voor dezelve door ieder, die hem in dienst heeft, op den voet bij deze wet vastgesteld, moeten worden betaald; doch de extraordinaire belasting van zeven en twintig guldens, voor iederen mannelijken dienst, zal voor denzelven niet gevorderd worden.

(*Het vervolg in onze volgende.*)

De secretaris van staat voor de finantien, zullende executie geven aan het bepaalde bij art. 4 van het besluit Zr. K. H., van den 15den april 1814, no. 3, in het Staatsblad geïnsereerd, ten aanzien der inschrijving in het *algemeen register*, van de borgtogten, door 's Lands comptable ambtenaren gepræsteerd, als ook van het uitgeven deswege eener *acte van inschrijving*, zoo veel de in kontante penningen gedane fournissementen betreft, brengt, bij deze, ter kennis van alle belanghebbenden:

1. Dat respective borgschuldige 's Lands ambtenaren, zoodra zij derzelver borgtogt *volkomen* zullen hebben gepræsteerd, de *recepissen met strook*, welke zij voor het deswege in kontante penningen gefourneerde hebben bekomen, zullen moeten afgeven ten burele van den administrateur voor de comptabiliteit van 's Lands middelen bij het departement van finantien in 's Gravenhage, of wel tot meerder gerief (des verkiezende) ten kantore van den ontvanger-generaal der middelen te water en te lande in de provintie in welke zij zijn gedomicilieerd, ten einde daarvan de noodige inschrijving in het opgemelde *algemeen register* te kunnen worden geëffectueerd;

2. Dat de voorz. recepissen, bij derzelver overgifte zullen moeten verzeld zijn van eene memorie en duplicaat derzelve, ingevuld op een daartoe vastgesteld formulier, waarvan de noodige exemplaren, zoo ten burele als ten kantore voornoemd, door de belanghebbenden kosteloos zullen kunnen worden bekomen;

3. Dat die memorien, na examinatie en confrontatie met de overgelegde recepissen, in orde zijnde bevonden, het evengemelde duplicaat, voorzien van de noodige aan- en onderteekening, aan den overbrenger zal worden terug gegeven, om provisioneel, en tot de dadelijke inwisseling daarvan, tegen behoorlijke *akte van inschrijving*, te strekken tot reversaal en bewijs van afgifte;

4. Dat nader aan de belanghebbenden zal worden kennis gegeven van den tijd, op welken zij de hun toekomende akte van inschrijving, tegen teruggave van het provisioneel uitgereikte reversaal, daar, waar de recepissen zijn afgegeven geworden, zullen kunnen laten afhalen;

5. En dat, gelijktijdig met de uitreiking der voorschreven akten van inschrijving, aan de belanghebbenden zullen worden afgegeven ordonnantien, tot aanzuivering der interessen, op derzelver respective fournissementen verschenen, tot aan den dag, op welken de interessen hunner voor borgtogt gestorte kapitalen, uit krachte der gedane inschrijving, zullen begonnen hebben te loopen; terwijl de laatstgemelde interessen, voorts, onmiddelijk, na den afloop van elk half jaar, zullen worden betaalbaar gesteld ten kantore van den ontvanger-generaal of ontvanger-particulier van de provintie of het arrondissement, waarin de belanghebbende is gedomicilieerd.

's Gravenhage, den 13den februarij 1815.

SIX VAN OTERLEEK.

RENTEBETALING DER NATIONALE SCHULD.

Van maandag den 27sten februarij tot en met vrijdag den 3den maart aanstaande, zal, bij het grootboek der nationale schuld, te Amsterdam, worden gevaceerd tot de afgifte van certificaten voor de renten over het half jaar, verschenen den 31sten december 1814, verschuldigd op alle inschrijvingen, rentende 6, 2½ en 1½ ten honderd in het jaar, mitsgaders op de inschrijvingen van twintig jarige renten, à 6 ten honderd in het jaar.

's Gravenhage, den 15den februarij 1815.

De secretaris van staat voor de finantien,

SIX VAN OTERLEEK.

ERRATA. —— In onze vorige Courant art. Parys, beginnende met den 20sten regel, staat: zoo lang men nog eene armée van 80,000 man kommandeert, en met nog eene Mogendheid in openbare oorlog is? moet gelezen worden: zoo lang men nog eene armée van 80,000 man kommandeert, en met niet eene Mogendheid in openbaren oorlog is?.

De president-burgemeester der stad Leeuwarden, previniëert alle ingezetenen dezer stad en jurisdictie van dien dat, ter voldoening aan de missive van de Edele Grootachtbare Heeren Gedeputeerde Staten van Vriesland, van den 24 januarij ll., op donderdag den 23sten dezer, en volgende dagen de daartoe door ons gequalificeerden in de wijken zullen rondgaan, ten einde eene nieuwe volkstelling te bewerkstelligen.

En nademaal deze telling en opneming der bevolking voor alle ingezetenen van veel belang is, zoo gelasten wij een ieder, om bij die gelegenheid, de vragen, welke hun deswegens zullen worden gedaan, ten naauwkeurigsten te beantwoorden.

Leeuwarden, den 21 februarij 1815.

De president-burgemeester voornoemd,

BERNH. BUMA.

NB. NB. Ter secretarij der stad Leeuwarden, wordt NB. dagelijks gevaceerd, tot de afgifte van *attestatiën de vita*, voor Lijfrenten, van no. 900 tot en met 1800 ingesloten, ingevolge advertentie in de Staats-Courant, no. 41.

BEURS-PRIJS DER EFFECTEN.

Amsterdam, den 18 Februarij 1815.

Holland, Werkelijke Schuld	2½ pCt.		39¾	à	40¼
—— Uitgestelde Schuld		——	3⅞	à	3½
—— Kansbilletten			21½	à	22
—— Restant van uitgest. Schuld			1½	à	1¼

(*Het vervolg op de kant dezer Bladzijde.*)

—— Domein-rescriptien	4	——	76	à	76½
—— Bons van het Syndikaat 5de serie	5	——	99	à	99½
Dito . . 6de serie	5	——	97½	à	98½
Dito . . 7de serie	5	——	96	à	96½
Dito . . 8ste serie	5	——	94½	à	95½
Frankrijk, Tiers Consolidés	5	——	78½	à	78¾
—— Certificaten van dito		——	71½	à	72
Engeland, geconsolideerde	3	——	65	à	
Rusland, bij *Hope en Comp.*	5	——	64½	à	65
Dito Coupons			62	à	62½
Pruissen, bij de wed. *Uberf. en Serr.*	5	——	95	à	95½
Spanje, neg. bij *Hope en Comp.* 1807	5½	——	31½	à	32½
Dito Coupons			11½	à	12
Weener bank bij *Goll en Comp.*	5	——	22	à	24
—— dito	4	——	18	à	18½
—— Certific., bij *Goll en Comp.*	2½	——	23½	à	23½
Italiën Monte Napoléon	5	——	39½	à	40
Napelsche Certificaten	5	——	44	à	44½
Zweden, bij *Hogguer en Hasselgr.*	5	——	44	à	45
Dito Coupons			30½	à	31½
Deensche Kroon			47½	à	48
Amerika, bij *Hope en Comp.*	5½	——	95	à	96
—— bij *Staphorst*	5½	——	82½	à	83½

HOUTVEILING.

De notaris WYMA, te Harlingen, zal aldaar, op WOENSDAG den 22sten FEBRUARY 1815, des middags ten 12 uren precies, in de herberg Roma, publiek, presenteren te verkoopen:

Een Lading Memelsche BALKEN en DEELEN; voorts (*indien het open Water is*) een Lading NOORDSCH HOUT; bestaande in BALKEN, DEELEN, lange ELLENS, JUFFERS, COLDERS, en wat ten dage genoemd meerder genummerd zal liggen.

De notaris WYMA, te Harlingen, zal aldaar, op WOENSDAG den 22sten FEBRUARY 1815, des namiddags ten 2 uren, in de herberg de Ojevaar, publiek verkoopen:

De gerechte helft in een TREK-VEERSCHIP, varende in de Beurt van Harlingen op Franeker en terug; toebehoorende aan de wed. *Gerrit Foppes*, met de gerechtigheid van het VEER en verdere ANNEXEN; waarvan de wederhelft in eigendom behoort aan *Adam Reinius*; na den afloop der verkoop, terstond vry te aanvaarden.

De notaris WYMA, zal te Harlingen, in de herberg de Gouden Leeuw, op WOENSDAG den 22sten FEBRUARY 1815, des avonds ten 5 uren, by den finalen palmslag, presenteren te verkoopen:

Eene HUIZINGE en KORMELKERY, met deszelfs groote ACHTER-ERF, staande te Harlingen, op de Schritzen, wyk F, no. 160; by *Pieter J. Pieterzen en Vrouw*, als eigenaars bewoond, den 12den MEI 1815 vry te aanvaarden. Waarop is geboden de geringe som van *f* 950 - 15 - 0.

)o( )o( )o(Wie een WINDHOND vermist, zynde een Teef, hebbende een gryze Kop en grys van achteren, kan dezelve terug bekomen, mits betalende de kosten. Nader onderrigt te bekomen aan het Bureau dezer Courant, in de Speelmanstraat.

PUBLIEKE VERKOOPING.

Op een Crediet van 6 weken: Van verschillende WINKEL-GOEDEREN, bestaande in Lakens, Karsaaijen, Duffels, Calmukken, Boezelaar, Rok- en Broekstrepen, Bonten, Flenellen, Serges, Katoenen, Linnen, Doek, Marseille, Rouaans, Toppen, Silesisch Linnen, Greinen, Dekens, Teeken, Veeren, gemaakte nieuwe Bedden, Kousen, Handschoenen, Mofjes, Slaapmutzen, Linten, Koorden, Knoopen, Spelden, Mutzen, Taffen, Doeken, en wat meer ten dage dienende zal worden ten voorschyn gebracht, op DONDERDAG den 23sten FEBRUARY 1815, ten huize van *DIRK BUISMAN*, aan de Voorstraat te Harlingen.

De GOEDEREN kunnen HEDEN, door des verkiezende bezichtigd worden, en de Notitien van dezelve zyn te bekomen by de Kooplieden *DETERMEYER* en *RINSMA*, ten gemelden Stede.

NB. Het voormelde HUIS is ook UIT DE HAND TE KOOP.

NB. NB. NB. De ondergeteekende adverteerd, als dat hy vier DEK-HENGSTEN houdt, waaronder drie Zwarte zyn, die ieder eene Premie van Honderd Guldens, te Leeuwarden is toegewezen, de vierde is een Bruine, die het regte Hair heeft, die ook een Premie te Groningen is toegewezen; zoo wordt een ieder vriendelyk verzocht op het HENGSTEBIER, hetwelk gehouden zal worden op ZATURDAG den 4den MAART 1815, wanneer op dien dag de Hengsten zullen vertoond en gemonsterd worden, zoo recommandeert hy zich door deze, vriendelyk in een ieders gunst. —— En men zal op dien zelfden dag, met voorkennis van den heer SCHOUT laten VERLOTEN: Eene party nieuw PAARDE-TUIG, in eens, twaalfde winnaar, ieder Lot één Gulden, een ieder wordt verzocht zich wat vroegtydig aan te geven.

WITMARSUM, den 17 February 1815. AGE P. VELLENGA.

De SCHOUT VAN DE GEMEENTE RAUWERD, convoceert by deze, de stoelgenooten van den Gereformeerden Godsdienst van het dorp Terzool, tegens ZATURDAG den vyf-en-twintigsten FEBRUARY aanstaande, te compareren in de Dorpskerk aldaar, des voormiddags ten elf uren precies, ten einde te aanhooren en te overwegen, zoodanig voorstel, als de administrerende Kerkvoogden tot het groot belang der vereffening van de achterstallige zaken harer Gemeente, voornemens zyn te doen; en om voorts ten dien aanzien, zonder verdere uitstellen, finaal te besluiten.

De Schout van de Gemeente voornoemd,
By absentie van Dezelve,
S. J. J A N S E,
Lid van de Gemeente-Raad.

RAUWERD, den 20 February 1815.

De notaris J. P. J. GREYDANUS, als daartoe benoemd by vonnis van de Regtbank van eersten Aanleg, te Heerenveen, zal, op MAANDAG den 27sten FEBRUARY 1815, by de provisioneele toewyzing, des namiddags precies ten twee uren, ten huize van *HENDRIK EUVERMAN*, kastelein aan de Nieuwe Brug, onder Terband, in Ængwirden, ten verzoeke van vrouwe *Sophia Angenis Beatrix van Vos*, weduwe van den wylen heer *Martinus Bouricius van Idema*, te Heerenveen, zoo voor zich, als mede-erfgename van haren ab intestato overleden oudsten zoon *Edo Alma Bouricius van Idema*, mede-erfgenaam ab intestato van des elfs wylen vader evengemeld geweest zynde, als in kwaliteit als moeder en wettige voogdesse harer nog vyf in leven zynde minderjarige kinderen, mede-erfgenamen van hunnen voorzeiden wylen vader en broeder, welke minderjarigen zonder beroep zyn, en, met namen *Agatha Dido Cecilia*, *Willem Hendrik*, *Dido Cecilia Agatha*, *Catharina Jetskea Sophia* en *Frederik Christiaan*, by haar vrouwe inwonen, in byzyn en tegenwoordigheid van den heere toeziende voogd dier minderjarigen *Ruardus Nauta*, te Heerenveen, aan den meestbiedenden, publiek by stryk- en verhooggeld, presenteren te verkoopen:

Ten eersten: Zekere ongeveer 13 mad allerheerlykst KLYNLAND, in de Plaats van *Klaas Sytzes*, in no. 11, te Terband; en zulks in acht perceelen.
Ten tweeden: Zekere Streep best KLYNLAND, aan de Noordkant der Nieuwe Vaart, in Ængwirden, onder Terband en Luinjebird.
Ten derden: Zekere Streep als voren, aan de Zuidkant dier Vaart, onder Terband.
Ten vierden: Zekere Streep als voren, aan de Zuidkant dier Vaart, te Luinjebird, in no. 18, 19, 20 en 21, enz.
Ten vyfden: Zekere Streep als voren, aan de Oostzyde van de Luinjebirder-Reed, in no. 20 en 21, te Luinjebird.
Ten zesden: Zekere ongeveer 2½ mad heerlyk KLYNLAND, in de Plaats van *Hans Klazes*, in no. 13, te Luinjebird; en zulks in twee perceelen.
Ten zevenden: Zekere ongeveer 12 mad overheerlyk KLYNLAND, zonder weerga, in de Plaats van *Wybe Lammerts*, in no. 11, te Luinjebird; en zulks in negen perceelen.
Ten achtsten: Zekere HEEREN-HUIZINGE, met no. 34, te Heerenveen, in Ængwirden.

Alles naar inhoud der memorie van lasten, ten kantore van hem notaris gedeponeerd, en breder by billetten, by Mr. KLAAS EEKMA, te Heerenveen, in Ængwirden, te vinden.

De notaris E. SCHOTANUS, te Workum, zal, op DINGSDAG den 28sten FEBRUARY 1815 by de beschryving, en op VRYDAG den 10den MAART daaraanvolgende by den finalen palmslag, telkens des namiddags ten 2 uren, ten huize van *FEDDE TÆKES WIERSMA*, kastelein onder het Stadshuis, te Workum, voor den tyd van VYF aaneenvolgende jaren, in te gaan met St. PETRI en den 12den MEI 1815, publiek, aan den meestbiedenden, presenteren te verhuren:

Vier ZATHEN en LANDEN, met HUIZINGE en SCHUURE cum annexis, staande en gelegen in het Heidenschap, onder de Stad Workum, de Dorpen Oudega en Nyega, by *Jan Reins Veenstra*, *Pieter Jelles*, *Anne Lieuwes* en *Pieter Gerbens* bewoond, zynde alle GREIDLANDEN, en ieder afzonderlyk; alsmede 22½ pondematen GREIDLAND, gelegen onder de Stad Workum, in drie perceelen, by billetten gespecificeerd, waarvan de conditien zyn te vernemen, ten huize van den heer C. BINKES, te Bolsward, en by bovengemelden notaris.

De notaris E. SCHOTANUS, te Workum, zal, op PAASCH-DINGSDAG den 28sten MAART 1815, des morgens ten 9 uren, ten huize van *JAN REINS VEENSTRA*, in het Heidenschap, onder den Dorpe Nyega, en volgende dagen, op de verdere Plaatsen van wylen den Heer en Mr. R. MUNTZ, onder de Stad Workum, en den Dorpe Nyega aldaar, by gereeden gelde, by boelgoed, presenteren te verkoopen:

Een honderd en twintig Stuks Kalve KOEYEN, 20 Gelde RIEREN, 10 HOKLINGEN, 80 SCHAAPEN, 4 PAARDEN, een ZOEG met BIGGELS, ongeveer 20 Koeëten best gewonnen binnenlandsch Hooi, in perceelen; voorts BOEREGEREEDSCHAPPEN, een nieuwe koperen Kaasketel, twee Tjennen met koperen beslag, 10 koperen Emmers, 3 dito Melk-aaden, 60 houten Dito, een Kaaspers en Brok-aaden, een aantal Molkentigten, Booytsen, Tobben en Emmers, 7 Hooiwagens, 5 Aardkarren, 5 Sleeptroggen, 5 Kretten, een JAGT met 2 Stel Zeilen, 2 BOOTEN met Zeil en Treil, 10 MUGS-PLANKEN, van 20 tot 60 voeten lang; alsmede by AFBREUK, eene nieuwgebouwde extra groote HOOIBERG, eene groote TURFSCHUUR, eenige Turfmakers TENTEN, Turfmakers GEREEDSCHAPPEN, en het geene verders ten dagen van het Boelgoed, ten voorschyn zal worden gebracht.

PROVISIONELE TOEWYZING.

De openbare notaris K. J. VAN DER VEEN, te Dragten, als hiertoe benoemd by vonnissen van de Regtbank ter eerster Instantie, zitting houdende te Heerenveen, zal, op DONDERDAGEN den 2den MAART 1815, by de provisioneele, en den 16den derzelve Maand aanvolgende, by de finale toewyzing, telkens des namiddags ten 2 uren, ten huize van *JOHANNES DURKS NOORDENBOS*, herbergier in de Zuiderdragten, publiek, presenteren te verkoopen:

I. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen in de Zuiderdragten, gequoteerd met no. 10; by *Lammert Nyhof* wordende bewoond, tot den 12den MEI 1815.
II. Een HUIS en SCHUURE, met HOVINGE, STRIEPE, CINGELS, BOOMEN en PLANTAGIE, te zamen groot ongeveer 2 lopenstallen, staande en gelegen in de Noorderdragten, by het Buitenste Vallaat, gequoteerd met no. 1; by *Sietze Jans van der Sluis* in gebruik, tot den 12den MEI 1816.
III. Een Stuk HOOILAND aldaar, *HET FENTJE* genaamd, groot, ongeveer 2½ lopenstallen.
IV. Een Kamp GREIDLAND aldaar, groot ongeveer 4½ lopenstallen.
V. Een Kamp BOUWLAND aldaar, groot ongeveer 3½ lopenstallen.
VI. Een Kamp GREIDLAND aldaar, groot ongeveer 4 lopenstallen.
VII. Een Kamp BOUWLAND aldaar, groot ongeveer 4 lopenstallen.
VIII. Twee BOSCHJES met de CINGELS hier nevens, groot ongeveer 2½ lopenstallen.
IX. Een Kampke GREIDLAND, *DE STRIEPE* genaamd, aldaar, met het ten Noorden liggende Kampke GREIDLAND, te zamen groot ongeveer 2 lopenstallen.
X. Twee Kampen GREIDLAND aldaar, groot ongeveer 3½ lopenstallen.
XI. Een BOSCH met den CINGEL hier nevens, groot ongeveer 1½ lopenstallen.
XII. Twee nevens elkanderen gelegene Kampen BOUWLAND aldaar, groot ongeveer 3½ lopenstallen.
XIII. Twee nevens elkanderen gelegene Kampen GREIDLAND met de CINGELS hier nevens, mede aldaar, groot ongeveer 5 lopenstallen.

Alle bovenstaande perceelen te aanvaarden op PETRI 1816.

XIV. Een uitmuntend Stuk HOOILAND aldaar, *DE TOLKAMP* genaamd, groot ongeveer 2½ mad.

Dit en volgende perceelen by de finale toewyzing vry te aanvaarden.

XV. Een Kamp GREIDLAND, gelegen in de Noorderdragten, aan de Noordkant van de Jammerwyk, groot ongeveer 3½ lopenstallen.
XVI. Een Uitsupra aldaar, groot ongeveer 2½ lopenstallen.
XVII. Twee Kampen Uitsupra aldaar, groot ongeveer 3½ lopenstallen.
XVIII. Een Kamp Uitsupra aldaar, groot ongeveer 2½ lopenstallen.
XIX. Vyf mad uitmuntende MADEN, gelegen te Oudega, *DE FORTE* genaamd.

Deze Verkooping zal geschieden, behalve de meerderjarige mede-eigenaren, ten verzoeke van *Tjeerd Arendz*, Schout van de Gemeente Dragten, en aldaar woonachtig, in hoedanigheid als voogd over de minderjarige *Kornelis Tjallings Frieswyk*, Carabinier, in dienst van Zyne Koninklyke Hoogheid; *Douwe Tjallings Frieswyk*, Boerenknecht, wonende te Kortezwaag, en *Albert Tjallings Frieswyk*, zonder beroep, te Dragten; en van *Wiebe Liebbes Wiering*, Huisman, wonende te Ureterp, in kwaliteit als voogd over de minderjarige *Kornelis Hidzers van Kammen*, Bakkersknecht, te Dragten; *Liebbe Hidzers van Kammen*, Boerenknecht, te Ureterp, en *Sjoukjen Hidzers van Kammen*, Naaister, te Dragten; en in tegenwoordigheid van *Roel Heinzes Gaastra* en *Roel Baukes Gaastra*, beide Huislieden, te Boornbergum, als toeziende voogden; en zulks ingevolge de memorie van lasten, ten kantore van gemelden notaris gedeponeerd.

)o( )o( )o(EEN KLAMP HOOI, waar aan 54 WEIDEN gereeden zyn, wordt ter VERKOOP gepresenteerd; te bevragen op Galama Dammen, onder Koudum.

ADAM ARONS DRILSMA, by de Put, te Leeuwarden, geautoriseerd Splitter in de Nederlandsche LOTERY, maakt bekend, dat by hem is getrokken in de thans trekkende Zesde Klasse: Een ACHTSTE HUURLOT, in de eerste 12 Lysten, no. 25918, met *f* 60,000, zynde onder handteekening van den heer *W. H. SURINGAR*. En nog een GEHEEL LOT, gesplitst in drie Quarten en twee Achtsten, no. 12981, met *f* 200, en nog meer aanzienlyke Pryzen, te veel om te melden. By hem zyn nog te bekomen Loten in Huur, in de thans trekkende Klasse, het geheele Lot *f* 26, en de Kooploten *f* 84, gedeeltens na rato, waarin de Hoogste Pryzen nog zyn te trekken; recommandeert zich in iedere gunst, met belofte van eed prompte bediening.

De Boekverkooper J. ALLART, in 's Gravenhage, prevenieert het publiek, dat, ingevolge vorige Advertentie en berigt van Inteekening, by hem ter Persse is, en met uitsteekend fraai gegraveerde en gelykende *Portretten* en *Afbeeldingen* zal worden uitgegeven: GESCHIEDENIS DER GELUKKIGE OMWENTELING IN ONS VADERLAND, in het jaar 1813. Dit Werk, om alle byzonderheden naauwkeurig en naar waarheid te vermelden, *gaat wel met eenen langzamen tred voort*, doch men kan het publiek verzekeren dat de uitvoering evenredig aan de waarde van het Onderwerp zal zyn, en dat het merkwaardige byzonderheden zal behelzen, uit de authentiekste bronnen geschept, die *men elders te vergeefs zoude zoeken*; en daar de Geschiedenis dezer groote gebeurtenis, zoo gedenkwaardig is, zal dezelve om ze algemeen verkrygbaar te maken wel zeer fraai maar te gelyk compres worden gedrukt, en in één Boekdeel uitgegeven. De belangryke *Portretten* welke hierin zullen voorkomen, zullen *op nieuw naar het leven geteekend worden*, en uitmunten door de schoonste Gravure; zynde de *Afbeeldingen alle ter plaatse zelve geteekend.*

De Heer M. J. VAN BREE, Konst-Schilder, heeft het Werk getiteld DE HOLLANDSCHE NATIE, door J. F. HELMERS wel willen vereeren, met voor dit *Dichtstuk*, waarvan de Derde Druk in 's Gravenhage by J. ALLART wordt uitgegeven, *voor ieder Zang*, eene zeer keurige Teekening te vervaardigen, welke door de Heer R. VINKELES, zullen worden in het Koper gebragt, en by bovengemelden uitgever eerlang worden uitgegeven. Dit zestal Afbeeldingen zal apart te bekomen zyn voor de Bezitters der *vorige Drukken* welke hierop verkiezen *inteteekenen;* zullende deze de eerste afdrukken der Platen ontvangen, die dan verzogt worden zich ten spoedigsten daartoe aan te melden by bovengemelde *J. Allart*, en by hunne Boekverkoopers, immers binnen veertien dagen. NB. Tot narigt der Bezitters van den *Eersten Druk* dezes Werks dient, dat by het Stel Platen *gratis* zal worden afgeleverd: *Byvoegsels en Veranderingen*, by den Tweeden Druk gevoegd, na dat de Drukpers van het Fransch dwangjuk was ontslagen; hetgeen men te gelyk by de Inteekening gelieve op te geven.

Nog adverteerd gemeld Boekverkooper, dat by hem eerlang zal uitkomen, het DICHTSTUK, getiteld de GARDES D'HONNEURS, door TENKATE VAN LOO; verzoekende iederen Boekverkooper, die zyne inteekenaren nog niet mogt hebben opgegeven, zulks dadelyk te doen.

Te LEEUWARDEN, by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOON.